

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความเครียด และวิธีการปรับแก้ของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิต
จากแอมเฟตามีน

ชื่อผู้เขียน นางแววดาว วงศ์สุระประภิต

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. หรรษา	เศรษฐบุปผา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ	ศิระปิ่นตา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล	วิวัฒน์คุณูปการ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา	สุคนธ์สรรพ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีน ทำให้ผู้ดูแลต้องได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การดูแลทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ทำให้เกิดความเครียด ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิธีการปรับแก้ต่อความเครียดดังกล่าว

การศึกษาเชิงพรรณนาคครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดและวิธีการปรับแก้ของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ดูแลที่พาผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีนมารับบริการที่ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2546 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ความเครียดของโคเฮน แคมมาร์คและเมอเมตสตัน (1983) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย ปราณี มิ่งขวัญ (2542) และ 3) วิธีการปรับแก้ความเครียดของจาโลวิก (1988) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย ปราณี มิ่งขวัญ (2542) ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความเครียด เท่ากับ 0.84 และแบบวัดวิธีการปรับแก้ความเครียด โดยรวม เท่ากับ 0.87 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีนมีความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 81.00 และเลือกใช้วิธีการปรับแก้ความเครียดทั้ง 3 วิธี โดยใช้วิธีการปรับแก้ด้านการเผชิญหน้ากับปัญหา ร้อยละ 43.21 ใช้วิธีการปรับแก้ด้านการบรรเทาปัญหา ร้อยละ 34.57 และที่น่าสนใจมีการใช้วิธีการจัดการกับอารมณ์น้อยที่สุดร้อยละ 19.76 สำหรับผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีนมีความเครียดอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 19.00 ได้ใช้วิธีการปรับแก้ความเครียดในลักษณะเช่นเดียวกัน

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพิจารณาช่วยเหลือหรือส่งต่อผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีนที่มีระดับความเครียดอยู่ในระดับสูง โดยบุคลากรในทีมสุขภาพควรแนะนำทักษะที่หลากหลายในการเผชิญความเครียดให้กับผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตจากแอมเฟตามีน เพื่อแต่ละบุคคลสามารถเลือกใช้ และนำไปใช้ในการปรับแก้ความเครียดให้เหมาะสมกับตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Stress and Coping Styles Among Caregivers of Persons with Amphetamine Induced Psychotic Disorders

Author Mrs. Waeodao Wongsurapakit

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Independent Study Examining Committee:

Lect. Dr. Hunsa	Sethabouppha	Chairman
Asst. Prof. Dr. Darawan	Thapinta	Member
Asst. Prof. Srinuan	Wiwatkunupakan	Member
Asst. Prof. Dr. Achara	Sukonthasarn	Member

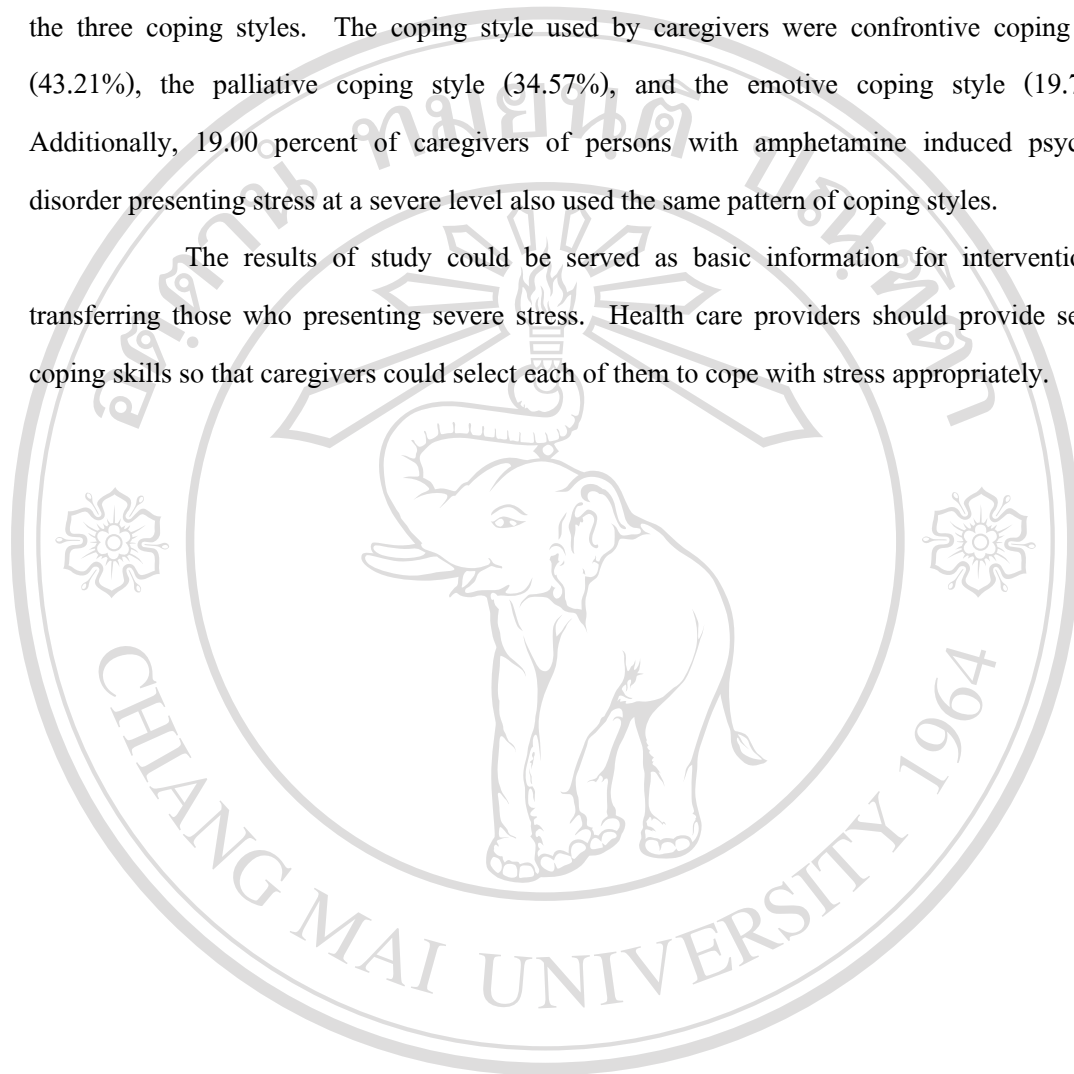
Abstract

Caregiving to persons with amphetamine induced psychotic disorders impacts caregivers physically, psychologically and socially. Those impacts induce caregivers' stress, where by caregivers need to cope with.

The purpose of this descriptive study was to describe the level of stress and coping styles among caregivers of persons with amphetamine induced psychotic disorders. Purposive sampling was used to recruit 100 caregivers taking persons with amphetamine induced psychotic disorders to the out - patient department of Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province, during February to March 2003. The study instrument was a questionnaire comprising three parts : 1) Demographic Data, 2) The Perceived Stress Scale (PSS) developed by Cohen, Kamarck and Mermelstien (1983) translated by Pranee Mingkuan (1998), and 3) The Jalowiec Coping Scale (1988) translated by Pranee Mingkuan (1998). The reliability was assured by cronbach's alpha coefficient. The reliability coefficients of the Perceived Stress Scale and the Jalowiec Coping Scale were 0.84 and 0.87 respectively. Data were analyzed using descriptive statistics.

The study results revealed that 81.00 percent of caregivers of persons with amphetamine induced psychotic disorder presenting stress at a moderate level. Caregivers used all the three coping styles. The coping style used by caregivers were confrontive coping style (43.21%), the palliative coping style (34.57%), and the emotive coping style (19.76%). Additionally, 19.00 percent of caregivers of persons with amphetamine induced psychotic disorder presenting stress at a severe level also used the same pattern of coping styles.

The results of study could be served as basic information for intervention or transferring those who presenting severe stress. Health care providers should provide several coping skills so that caregivers could select each of them to cope with stress appropriately.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved